

AMERIKANSKI SLOVENEK

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo K. S. K. Jednote.

ŠTEVILKA 47.

JOLIET, ILLINOIS, 12. MAJA 1914.

LETNIK XXIII

PRICETEK MIROVNE KONFERENCE 18. T. M.

Huerta odposlal tri delegate na mirovno pogajanje v Niagara Falls, Kanada.

PRIPRAVE ZA VSE SLUČAJE.

Nadaljnje odpošiljanje čet iz Galvestona v Vera Cruz.

Washington, D. C., 9. maja. — Pričetek mirovnih pogajanj v Niagara Fallsu, Kanada, dne 18. t. m., je bil danes zagotovljen po naznanilu, da so mehiškanski delegatje odpotovali iz Mexico City. Med tem časom se bo nadaljevalo s prevažanjem ameriških čet iz Galvestona v Vera Cruz. Dva najet ladij je pripravljenih v to svrhu, deloma za konjske konje in strelivo, čezveč itd. Vsekako se ima general Funston usposobiti za pohod v mehiško glavno mesto, če bi bilo prodiranje potrebno.

To vojno oboroževanje je v kričnem nasprotju z mirovnimi prizadevanji, ki se vrše ob istem času in z enako gorečnostjo.

Nov vstaški uspeh.

Mexico City, 9. maja. — Mesto Matatlan utegnejo vstati vsak hip zavzeti. Mestni uradniki so snoči pobegnili na krovu topničarke "Guerrero" in parnika "Limontona". Obe ladiji plujeta v Salina Cruz.

Zavezno vojaštvo je zapustilo topničarko "Mordos".

Boj traja že tri dni. Meščanje se nahajajo v paniki podobnem strahu in bežijo.

Poroča se, da sta bila Američan C. Helly in Anglez G. Williams usmrčena ter dva druga Američana, Walter Neal in Patrick Baird blizu rudarstva El Tacor pri Hostatiquillu umorjena.

Otok Lobos zaseden.

Washington, D. C., 10. maja. — Otok Lobos, v sredi med Tampicom in Vera Cruzom, so zasedli ameriški mornarji, in ta čin smatra general Huerta za nov prekršek dogovora za prenehanje sovražnosti.

Ta otok je bil zavzet, da se bo razbil kot oporišče za pomorske nastope. Zavzet je bil brez krvotilja.

Huerta odposlal delegate.

Vera Cruz, Mehika, 10. maja. — Pred-

sednika Huerta troji mirovni komisarji, senator Emilio Rabasa, Augustino Rodriguez in Luis Elguero, so dospeli semkaj danes na svoji poti v Niagara Falls, Kanada, kjer se bo vršila konferenca med posredovateli in zastopniki prizadetih strank v poravnavo spora med Združenimi Državami in Mehiko.

Poroka v Beli hiši.

Washington, D. C., 7. maja. — V zgodovinski višnji dvorani Bele hiše sta bila danes ob 6. uri popoldne poročena gospica Eleanor Randolph Wilson, najmlajša hči predsednikova, in zakladniški tajnik William Gibbs McAdoo.

Komaj sto oseb — med njimi le malo uradnih osebnosti — se je udeležilo svatbe. Poroko je izvršil Rev. Sylvester W. Beach, pastor prve presbiterijanske cerkve v Princetону, N. J., v katero je hodila družina predsednikova dolgo let k službi božji.

Deželna prohibicija.

Toledo, O., 7. maja. — Mnjenje, da se glasovanje o deželni prohibiciji, ki je namenjena k zavezi ustavi v zbornici prejkone odloži do jeseni, je danes izrazil kongresnik Richmond P. Hobson, spočetnik v dotični resoluciji vsebovane misli.

G. Hobson je dospel danes semkaj, da je imel neko predavanje in je govoril o položaju z znanimi deželnimi voditelji prohibicijskega gibanja, med drugim z Rev. Perley A. Bakerjem, superintendentom zveze "National Anti-Saloon League", in gospici Nannie Gordon, uradujočo predsednico zveze "National Women's Christian Temperance Union".

Če se glasovanje res odloži do časa po jesenskih kongresnih volitvah, se ima med kampanjo vsak kandidat za kongres prisiliti, da se izreče o prohibicijskem vprašanju. Tudi to je danes naznanil spočetnik misli za deželno prohibicijo.

Bivši sodnik obsojen.

Pontiac, Ill., 8. maja. — Bivši okrajni sodnik Fred C. White, ki je bil zaradi ponarejanja menic obsojen, je bil danes izročen od svojih porokov, ko je bil tri dni po primernem sodnem ukrepu na svobodi. Davi so ga prijeli v Chicagi in popoldne odvedli v Joliet, kjer ostane v državni kaznilnici nedoločen čas.

RUDARJI ZOPER SPLOŠNO STAVKO.

Poseben odbor poroča, da splošen štrajk ne bi bil umesten ob tem času.

ZA STAVKARJE V COLORADU.

U. M. W. of A. hočejo z denarjem podpirati štrajkarje.

Indianapolis, Ind., 8. maja. — "To ni del modrosti za rudarje v organiziranih državah, započeti splošno stavko v tem posebnem času," se je glasilo danes poročilo posebnega odbora deželne izvrševalne komisije za združenih rudarjev ameriških (United Mine Workers of America), zasedajočemu tukaj.

Po izjavi, da je bil položaj skozi proučen in pretehtan, pravi poročilo o predmetu splošne stavke nadalje:

"Mislimo, da bolje podpiramo svoje hlabre brate v Coloradu, če ostanemo pri delu in tako zagotovimo našo najpopolnejšo finančno pomoč možem, ženskam in otrokom, ki se že dolgo udeležujejo velike borbe v Coloradu. Biti moramo v položaju, da z denarjem primerno podpiramo stavko, v oni državi nedoločen čas, dokler ne bo uspeh rudarske borbe zagotovljen, in splošna stavka ob tem času bi utegnila postaviti naš položaj v tem oziru v nevarnost, ne da bi stvarno pripomogla k uspehu coloradske stavke."

Poziv za denarno pomoč.

Poziv za pomoč, ki so ga podpisali predsednik John P. White, podpredsednik Frank J. Hayes in tajnik blagajnik William Green, pravi:

"Ali hočete podpirati coloradske stavkarje in družine v njihovem boju proti John D. Rockefellerju ml. in koristim, ki jih zastopa? Prošnja predsednika Združenih Držav po njegovem osebnem zastopniku, da naj g. Rockefeller uporabi svoj vpliv v prid miru, je bila odklonjena. Ko je odrekel predsednikovi prošnji, se je predredil biti večji nego vlada sama. Ali naj tako razmerje trpi svobodno ljudstvo? Ali so g. Rockefeller in koristi, ki jih zastopa, večji in močnejši nego vlada Združenih Držav?"

"Mi potrebujemo vaše pomoči, vašega sočutja in vaše podpore. Pozivljamo vas, da se odzovete brzo in radodarno ter se postavite pošteno in pravično na stran vsega ljudstva proti John D. Rockefellerju ml., čigar ime je neločljivo spojeno s Standard Oil Co."

O preganjanju rudarjev.

Poročilo navaja dolgo vrsto preganjanj, katerim so baje bili rudarji podvrženi, dokler niso dosegla viška v "klanju pri Ludlowu" dne 20. aprila. Potem pravi, da se ni bilo grje zločinstvo ali sirovejšje dejanje zaznamovano na straneh ameriške zgodovine, nego tragedija pri Ludlowu.

"To je strašna žrtev," pristavlja poročilo, "ki bi se pa dala preprečiti, če bi bil John D. Rockefeller ml., ki je zavzel tako močeno stališče v finančnem svetu, izpregovoril eno besedo v prid poravnavi v seji med zastopniki premogovnih družb in zastopniki stavkajočih zaposlenih. In kako naj se ta bitka pokončevanja nadaljuje?"

"Obrat nazaj ali v stran je nemogoč. Dosedanje žrtve so prevelike. Klanje nedolžnih zahteva od nas našo najpopolnejšo mero vdanosti."

"Z odločnim namenom in trdnim sklepom se 'United Mine Workers of America' s tem zavezujejo, podpirati rudarje v Coloradu in jih podpirati tako dolgo, dokler se bo ta borba nadaljevala, pa najsi bi trajala tudi deset let, dokler ne bodo njihove pravice pripoznane in se ne doseže častna poravnava glede plač."

Vest ugaja v Denveru.

Denver, Colo., 8. maja. — Poročilo iz Indianapolisa, da je poseben odbor zveze "United Mine Workers of America" odsvetovali sklic deželne stavke "ob tem posebnem času," so sprejeli guverner Ammons in v glavnem uradu premogovnih družb brez vsake opazke.

Tajnik in blagajnik E. L. Doyle, v tukajšnjem okrožnem uradu U. M. W. of A., je izrazil zadovoljstvo nad vestjo. Razveselila ga je zagotovitev podpore za coloradske stavkarje.

Vse osebe v štrajkovnem okrožju južnocoloradskih premogovščev morajo po danes izdanem vojaškem razglasu izročiti strelno orožje jutri. Zavezne čete so razdeljene po vsem štrajkovnem okolišu v svrhu, da sprejmejo orožje in strelivo.

Častniki so prevzeli tristo zaplenjenih armadnih pušk in 200 nabojev streliva za vsako puško, naslovljenih na

agenta U. M. W. of A. v Ratonu, N. M., iz New Yorka.

Položaj še resen.

Polkovnik Lockett, poveljnik 11. konjskega polka Z. D., je rekel, da smatra položaj ponekod, zlasti v krajih Glenwood Springs, Oak Creek in Crested Buttes, skrajno resnim. Priporočal je, naj pošlje guverner Ammons dodatne milice v te okraje. Zaveznih čet ne preostaja za tamošnjo službo, če se ne pomnože vsaj za 300 mož, je izpotočil polkovnik Lockett.

Polkovnik Lockett je rekel, da je naznanil položaj tajniku Garrisonu in pričakuje nadaljnjih naročil iz vojnega departmanta.

Polkovnik Lockett je obvestil unijske voditelje, da je predložil vprašanje o zopetni napravi šatorišča v Ludlowu predsedniku Wilsonu, in da se bodo morali nadalje pogajati v tem oziru s predsednikom samim. Rekel je, da smatra to stvar za prevažno, da bi jo kdo drugi odločil nego predsednik.

Sramota države Colorado.

K štrajkovnim nemirum v Coloradu piše katoliška "Amerika" in po njej "Der Wanderer" med drugim sledeče: Eden prvih velikih delavskih štrajkov, o katerih smo natančneje poučeni, je oni z leta 1525. v St. Joachimsthalu na Češkem. One znane spremene prikazni štrajka, izgrede in nasilja, niso nedostajale tudi takrat. Zato je bila poslana velika vojska moč, da zatire nemire; a prišlo ni do krvavega spopada, nego se je postavilo razsodišče, v katero so poslali delavci štiri zastopnike. Dosegla se je 35 točk obsegajoča poravnava, v kateri so se pravice zahtevale delavske vstopale in se je zlasti stiskanje od strani podrejenih uradnikov napravilo konec.

To je bilo pred skoro 400 leti, koncem "mračnega srednjega veka"! Tako radi se bahamo, kako neizmerno daleč in visoko stoji naša prosveta nad ono srednjega veka; in vendar pripuščamo, da je prišlo tako rekoč do upora rudarskega, in sicer ne le v enem okrožju, marveč obenem v treh državah: Coloradu, Michigan, West Virginiji. In povsod iste prikazni: delavci, ki se pritožujejo zastrašen neugodnih, trdih delovnih pogojev, podjetniki, ki hočejo delovne pogoje brez vmešavanja tretjih urediti, t. j. diktirati ali narekovati, in tako žalostno slaba in nesposobno upravljana državna oblast, da se podjetniki in delavci kosajo z oboženo roko, kakor sporni graščaki in mesta v strašnem, brezvladnem času...

Kakor je položaj v Coloradu, je moralna zavezna vlada poseči vmes. Kar je bilo tamkaj, je bila državljanska vojna — in državni uradniki so tvorili stranko. Samo na Ruskem med programom je prišlo v našem stoletju do bojev, kakor so bili boji zadnjih tednov v Coloradu. Streljanje na šatorišče stavkajočih rudarjev s strojnimi puškami bo zabeleženo v letopisih zgodovine te dežele kot grozodejstvo najgršje vrste. Državna oblast, ki izkusa samo s takimi sredstvi zapeljane državljane spametovati, je vnaprej izgubila v igri.

Slučaj Becker.

New York, 8. maja. — Izbiranje porotnikov v drugi pravi policijskega nadzornika Charles Beckerja je bilo danes dokončano.

Glavni zagovornik Burke Cockron je izjavil, da "se ne gre za nepristransko pravdo, nego za premišljen umor", in pričakovalo se je, da bo vsled te opazke poklican na odgovor zaradi preziranja sodišča. Cockrona danes ni bilo v sodišču, in raznašala se je govorica, da se je umaknil.

Charles Becker, glavna oseba v senažni pravi, goji upanje na oprostitev in je dobre volje. Prišel je davi v novi obleki in se je dalje časa šepetaje pogovarjal s svojo soprogo. Štirje morivce igralnicarja Rosenthala so svoj zločin plačali z glavo na električnem stolu pred nekaj tedni. Beckerju pa, ki je tudi spoznan krivim umorja, so dovolili novo pravdo.

Pomiloščeni.

Springfield, Ill., 8. maja. — Zastrašen pogumnega obnašanja pri nevarnem požaru v državni kaznilnici v Chesteru je danes guverner po priporočilu državnega pravdnika in sodnika, ki je predsedoval v dotični pravi, pomiloštil kaznjence Lotona Dale iz okraja White. Dale, ki je bil leta 1909 zaradi umora obsojen na 14 let v kaznilnico, bo dne 30. maja izpuščen na svobodo.

Pomiloščena sta bila nadalje, tudi po priporočilu pristojnih sodnikov in državnih pravdnikov, sledeča:

Andrew Henyecz iz okraja St. Clair, obsojen leta 1907 zaradi umora na 14 let v kaznilnico.

John McCully iz okraja Randolph, obsojen leta 1890 zaradi uboja v domstni zapor v kaznilnici.

STRAŠEN POTRES NA OTOKU SICILIJI

Izbruh ognjenika Etne opustošil večtočo krajino in razdejal mnogo krajev.

ŠTEVILO MRTVIH NAD 200.

Samo v veliki vasi Linera 110 oseb usmrčenih in 300 ranjenih.

Catania, Sicilija, 9. maja. — Strašen potres vsled izbruha ognjenika Etne je povzročil snoči nesrečo, kakor jih ni mnogo obiskalo otoka Sicilije. Mesto Catania in 9 okolnih vasi je v razvalinah.

Po še nepopolnih poročilih znaša število mrtvih od 100 do 200, a število ranjenih od 1.000.

Velik del prizadetega ozemlja še ni bil pregledan in bati se je, da preteko tedni, predno bo ugotovljen polni obseg nesreče, ker je bilo prejkone mnogo kmetov pokopanih v podrtinah svojih hiš v osamljenih okrajih po otoku.

Okoliš katastrofe se razteza od Zafarana, najvišje vasi na gori Etni, do morja med krajem Acireale na jugu in Giarre na severu. Obsega vasi Linera, potresno središče, Pisano in Santa Venerina.

Samo v vasi Linera je bilo 110 oseb usmrčenih in 300 ranjenih. Stresi so sledili naglo drug za drugim. Prebivalci so bežali kriče iz hiš daleč pod mlo nebo. Drugi spet pa se niso hoteli umekniti, nego so vztrajali pri mrtvih ali ranjenih svojcih.

V 800 prebivavcev broječi vasi je bilo število mrtvih primeroma majhno, ker se je večina prebivavcev ob času potresa nahajala na polju.

Najhitreje na lice mesta poklicano vojaštvo je brž postavilo 1000 šatorov za ljudi brez strehe.

Velik del prebivavstva prireja pod vodstvom duhovnikov procesije po dimcih se razvalinah. V molitvah se mešajo vzkliki vsled prestanega strahu blaznilih žensk.

Mesto Catania, ki šteje 140.000 prebivavcev, je bilo po potresu strašno prizadeto. Mesto leži na vznožju Etne, je zgrajeno na lavi in njegove ceste so z lavo tlakovane. To je največji kraj na otoku Siciliji in leži južno od Messine na vzhodni brežini. Izza svoje ustanovitve leta 729 pr. Kr. je bilo večkrat obiskano po potresu. Leta 121. po Kr. je bilo deloma razdejano po izbruhu ognjenika, ravno tako leta 1169, ko se je velik tok lave razlil v mesto. L. 1693. je bila Catania popolnoma razdejana.

Drugi potres.

Rim, 10. maja. — Danes popoldne se je pripetil drugi močan potres na Siciliji, a po drugih krajih nego potres zadnje petkove noči. Stres je bil najsilnejši v kraju Randazzo na severozapadnem pobočju gore Etne, karih petnajst ali dvajset milj od prizorišča petkovih stresov.

V Randazzo je bila panika. Kraj šteje 10.000 prebivavcev. Znano se ni, ali je bilo kaj smrtnih slučajev.

Poročila o petkovem potresu so še nepopolna. Med žrtvami ni Američanov.

Cesar še bolan.

Dunaj, 7. maja. — Zopet zaznamujejo zdravstveno stanje cesarjevo kot omahljivo. Hud kašelj še vedno moti nočni počitek. Zdravniki pa izjavljajo, da je zdravstveno stanje vladarjevo zadovoljivo.

Sleparstva obdolžen.

Los Angeles, Cal., 8. maja. — Charles Williamson, predsednik tvrdke "National Tuna & Fishing Company", je bil danes prijeto pod obtožbo, da je gospe Minnie Emerson osleparil za \$22.000.

Vlada, ki je nastopila kot tožiteljica, ker se je Williamson posluževal pošte za razpošiljanje delnic, trdi, da je imenovanec opeharil gospe Emerson z zemljiško lastnino brez vsake vrednosti.

Parnik v plamenih.

Erie, Pa., 7. maja. — Tovorni parnik "City of Rome" je davi na voznici iz Buffala v Toledo pričel goreti in sicer blizu obrežnega kraja Ripley, N. J. Moštvo se je rešilo v čolnih.

Strela udarila v balon.

Berlin, 8. maja. — V 22 milj južno od Berlina ležečem kraju Zossen je udarila danes strela v prijet balon. Človeških žrtev ni obžalovati. Balon so rabili za poizkuse za brezžično brzojavstvo.

Drobtinice.

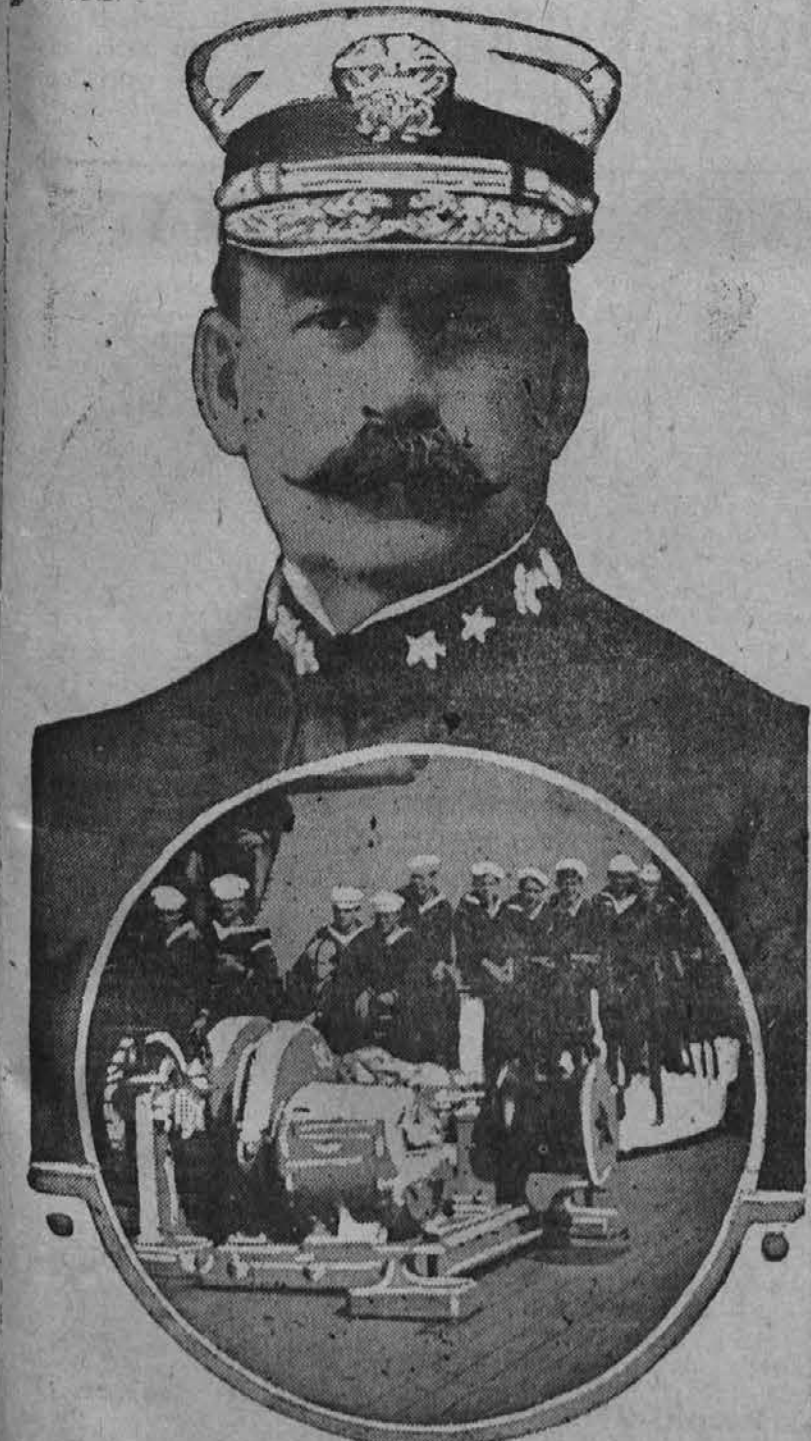
Lojze Pirce je moral imeti neke nesrečo. Ali je par sto funtov železa padlo na njegovo glavo ali je pa kje z glavo trčil v kako strikaro, ker znači podobne nesreče se vsak teden javljajo v "Cl. A." Damo mu prav gorak nasvet, naj se brž da preiskati od najboljših zdravnikov, ker silno bi Lojzeka pogrešal v Ameriki mili narod slovenski. Zadržati je pisal, da so slovenski duhovniki šufiti, bedaki vseh bedakov, požeruhi, takoj pa je zapisal, ljudje božji, nikar psolv, le lepo olikano pišite — znamenje pretresenih možganov; danes piše: "Clevelandka Amerika" je in bo ostala glasilo in branitelj slovenskih delavcev, in če tudi kakor dosedaj, tudi za naprej večji del svojega berila posvečati delavskim koristim, psovanje, senzacije in dnevnne buletine o zdravju papeža, Franc Josipa in drugih malenkostih prepuščaj Am. Sl. da z njimi svoje trapaste čitatelje zabava in omamljuje. — Takoj poleg pa, na isti strani: "Nov katoliški angleški tednik se začne tiskati v Clevelandu. Uredovala ga bodeta bivša urednika "News" in "Press". List bo imel tudi v Rimu posebnega zastopnika, menda da bo pošiljal papeževe blagoslove v Cleveland."

Glej, kaka skrb za papeža in njegove blagoslove! Najprej piše, da opazke o papeževem zdravju prepušča "A. S.", sam se pa na isti strani živo zanima celo za papeževe blagoslove. Prvič kaže Lojzek s tem svoje neomajeno katoliško srce, drugi pa je to zopet dokaz, da si je neke prav korenito pohablil možgane. Cleveland, ti ne veš kak biser imaš v svojem gostoljubnem naročju, čuvaj ga!

Delavcu je pa tudi seveda silno pomagano, če se Lojzek norčuje iz papeževih blagoslovov, to se pravi namreč "posvečati se delavskim koristim." Kolikokrat bo delavec sit od Lojzekovega "posvečevanja"?

Lojzek ima čarodejno ali pa čudodelno roko. V njegovi roki se spremeni blato v zlato. Prine za blato, pokaze zlato. Če "A. S." imenuje delavske škodljivce sleparje, je to blato, če pa on, Lojzek, vse duhovnike povprek in vsakega posebej imenuje sleparje in šufite, je pa to zlato. Tako pravi namreč Lojzek.

Kako socialisti gospodarijo, kjer je ljudstvo tako neprevidezno, da jim da v roke mestno zastopstvo, kaže nam prav jasno mesto Schenectady, N. Y. Tu je bil izvoljen sodrug Lunn za župana in alderman socialisti. Toda socialistična nebesa so se kaj slabo pojavila. Državni preglednik računov (comptroller) je našel mesto v strašnem neredu. Nesposobnost in nevednost pri upravljanju mestnih denarjev je naravnost gorostasna, knjigovodstva skoro nobenega, ali silno slabo in pomankljivo, denar se je brez vse pravice prelagal v druge sklade kakor je bil namenjen, nobenih pobornih in receiptov. Sodrugi ne poznajo niti najnavadnejših pravil uradnega poslovanja. V letu 1913. v zadnjem letu Lunnovega županovanja je bil zvišan mestni dolg za 50.4 odstot, torej več ko za pol. Zavodi, ki so v mestni upravi kakor: trgovina s kolonialnim blagom, tovarna za led, skladišče za premog, mestno prenočišče in delavska proizvodovalnica so imeli v enem letu izgube 6.309 dolarjev. Po krivici in brez pobornice se je vzel iz mestne blagajne 21.100 dolarjev. O nakupljenem blagu ni nikakih zapisov, denar posameznim mestnim delavcem se je dajal brez potrebnih receiptov. Da bi se sodrugi na zunaj hlinili, da varčujejo z mestnim denarjem, so plačevali mestne uslužbence na račun raznih nedotakljivih fondov, na pr. so plačali janitorja iz stavbenega sklada za novo visoko šolo, motorcycle so plačali na račun sklada za odvodne kanale — sewer. In tako gre dalje in dalje brez konca. Svoje poročilo sklone državnemu uradniku tako-le: Iz zamotanih in nejasnih računov se ne more dognati, kje se konča "poslovanje R. Lunn in tovarišev ko privalnih oseb in kje se začneja njih poslovanje kot mestnih funkcionarjev." — Krasna slika socialistične bodočnosti. Kdor se hoče na lastne oči prepričati, kako "vzorno" znajo gospodariti socialisti in kako "ustvarjajo nebesa na zemlji", ta naj voli socialiste v javne urade. Pripomnimo, da ta vzgled iz Schenectady ni osamljen, ampak silno gospodarijo sodrugi tudi drugod, kjer pridejo k polnim jaslim. Volk sit in ovca cela, to ne more biti, si mislijo sodrugi, to je po socialistovski: Voditeljski lepo rejeni in bogati, ubogo ljudstvo, masa pa naj strada, kaj zato! Dokaz: Voditelj Bebel zapustil milijon, mnogo, mnogo socialistov na Nemškem pa strada.

Photos by American Press Association.

PODADMIRAL FLETCHER, PRVI ZAŠČITNIK AMERIČANOV V VERA CRUZU.

Podadmiral Fletcher, poveljnik Združenih Držav brodovja v vzhodnem mehiškem vodovju, je imel dolžnost ščititi življenja in lastnino Američanov med spopadi zaveznih in vstaških čet. Slika kaže admirala Fletcherja in prizor na krovu njegove paropadne ladje.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list v Ameriki ter glasilo K. S. K. Jednote.

Izdaja ga vsaki Tork in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkrp. I. 1899. v lastnem domu 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois.

Predsednik.....Anton Nemanich
Tajnik.....William Grahek
Blagajnik.....John Grahek
Urednik.....Rev. John Kranjec

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

Za Združene države na leto.....\$2.00
Za Združene države za pol let.....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrta leta.....\$1.00
PLAČUJE SE VNAPREI.

Dopisi in denarne pošiljate naj se pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENC
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo **POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.**

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.
Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglašje pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENC
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper in America, and the Official Organ of the G. C. Slovenian Catholic Union.

Published Tuesdays and Fridays by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Iz slovenskih naselbin.

Joliet, Ill., 11. maja. — Dekliška Marijina Družba je včeraj spet pokazala, da je naša naselbina lahko ponosna nanjo. Uprizorila nam je igrokaz "Cvetina Borogradska" z največjim uspehom. Vedeli smo, da je v dekliški družbi zbran cvet naših deklet, a da ima v svoji sredi tako lepo število igralskih talentov, smo z veseljem stremeli spoznavati se večer. Daljše poročilo o tej izredni prireditvi prinesemo prihodnjič.

— Kratka zakonska sreča. Umrl je zadnji petek v bolnišnici sv. Jožefa za neko operacijo g. John Schauer ml., 32 let star, sodeleženik v trgovini svojega očeta, g. Charles Schauerja, 1008 N. Broadway, živeč v Jolietu izza leta 1886. Pokojni John Schauer je bil rojen v Avstriji, a vzgojen v tem mestu. Že več let je pomagal svojemu očetu v grocerijski trgovini. Pred kakimi tremi meseci se je poročil z gđ. Antonijo Papež, hčerko našega rojaka g. Mihaela Papež, stanujočega v lastni hiši na Ruby streetu. In že po treh mesecih je nenadoma prišel konec njuni dosmrtni zvezi. Res žalosten slučaj, a tem žalostnejši, ker je bil mladi Schauer še v petek jutraj zdrav in že popoldne istega dne mrtve. Pri svojem delu se je namreč pretegnil, da se mu je pretrgala kila, in za ponesrečeno operacijo je umrl. Pogreb se je vršil danes dopoldne ob 9. uri s črno sv. mašo v slovenski cerkvi sv. Jožefa na nemško katoliško pokopališče sv. Janeza Krst. Sorodnikom naše sožalje, a pokojniku večni mir in pokoj!

— Rojak umrl. V bolnišnici sv. Jožefa je umrl g. Math. Klobučar iz Rockdala, star okoli 43 let, oženjen, član društva sv. Frančiška Sal. št. 29 K. S. K. J. Pogreb se bo vršil jutri (torek) dopoldne.

— Pokopani bili v četrtek mladi Hrvat Tomo Pleše iz Rockdala. Umrl je v bolnišnici sv. Jožefa, previden 4. sv. zakramenti. Zadnji ponedeljek dopoldne mu je bilo odtrgalo nogo, ko je hotel skočiti na tovarni vlak, pa je padel pod kolesa.

— Na obisku. G. Walter Predovich iz Puebla, Colo., se mudi te dni v tem mestu na obisku svoje sestre, gospe Frances Jos. Sitar, soproge dobroznane slovenskega trgovca. — Iz Willarda, Wis., je prišla na obisk v Joliet gđ. Mary Cesnik, 16letna hči g. Ignaca Cesnik, ustanovitelja slovenske farmske naselbine willardske.

Prišla je v spremstvu svoje tete, gospe John Cesnikove.

— "Sewer" na North Chicago streetu. Nazadnje so vendarle pričeli z delom za kanalizacijo N. Chicago ceste. Zadnji teden so začeli izkopavati, vrtati in razstreljavati kamenje pod cestno plastjo od Benton streeta proti severu. Ko bo "sewer" dogotovljen, postavi cestna železnica dvojne tire, in potem se prične z asfaltiranjem ceste.

— Nestanovitno vreme imamo še vedno: danes vroče, jutri hladno, in vmes pa večkratne nevihte z obilnim dežjem, ki prav blagodejno vpliva na rastlinstvo.

— Salooni v Lockportu zaprti. Salooni ali gostilnice v bližnjem Lockportu so zaprli popolnoma od 7. na 8. t. m. za prihodnji dve leti po zakonu. Zaprti so salooni ob velikem šundru. Mnogi ljudstva so se zbirale po glavnih cestih, in ob 11. uri so pričele zvijati piščali požarne brambe in so piskale kake pol ure. Mnogi prebivalci so mislili, da je izbruhnil kak požar, a pozneje so doznali, da je piskalo v zabavo "suhačem", kar je povzročilo še večji hrup. Tudi streljali so več ur po cestah, in drugo jutro so cestni pomočniki pobirali črepinje razbitih steklenic. Vsled zaprtja saloonov je prišlo mesto Lockport v veliko finančno stisko. Mestni finančni odbor ne ve, kaj bi ukrenil v odpravo. Ognjegasni departament je pred polomom. Samo en policist je v mestu in še tega ne morejo plačevati. Mesto je brez razsvetljave, več cest potrebuje tlaka in vprasanje o mestnem smetišču postaja resno. Ampak sicer bo Lockport prihodnji dve leti vzorna vas! — Salooni v Plainfieldu so zaprti povsem mirno.

— "Narodni Vestnik" z dne 30. m. m. je prinesel neki dopis iz Joliet, poln laži in obrekovanja. Dopisun se spotika zlasti nad našimi trgovci, katerim očita sebičnost in druge lepe čednosti. Čudimo se samo, da businessman Geo. L. Brozich, ki ima vplivno besedo pri N. V., pripušča tako podlo sramotenje slovenskih trgovcev in podjetnikov; ali tudi on ne ve, kaj je business?

— Pisma na pošti koncem zadnjega tedna so imeli: Marinac Gjuro, Mučik Andrej, Zupancič Matija.

Bradley, Ill., 6. maja. — Cenjeni g. urednik! Tukaj v Bradleyu smo imeli sv. misijon od 26. aprila do 3. maja. Vodili so ga častiti očete pasionisti iz Chicago, kateri so imeli vsak dan resno prepričevalne in jako podušljive govore. Tukajšnji rojaki so se prav lepo udeležili sv. misijona. Da smo pa tudi mi Slovenci zadostili svoji verski dolžnosti, potrudi se je čast. g. A. Berk, kateri je prišel v ponedeljek večer 4. maja, iz Joliet. V našem milem maternem jeziku nas je č. g. podučil in pripravil na sv. spoved, katere so se rojaki udeležili skoraj brez izjeme.

Tudi naše društvo sv. Petra in Pavla št. 62 K. S. K. J. je porabilo to priliko in tako smo v torek jutro z regalijski skupno pristopili k miži Gospodovi. Člani našega društva, kateri stanejo izven Bradleya, se tem potom opominjajo, da tudi oni zadostijo pravilom društva in Jednote in pošljejo spovedne listke tajniku, kakor hitro more.

Prijaznemu in č. g. A. Berku se najtopleje zahvalimo za trud in poduk, ki želimo, da bi nas še večkrat obiskal. Zastopnik.

Bridgeport, O., 6. maja. — Ljubi mi Amer. Slov.! Prosim vas za nekoliko prostora v listu, da naznamim, kako se tukaj godi. Najprej moram se ozirati na glavno stvar, to je delavske razmere. Kakor se sliši, da so velike delavske stvari v velikem boju sedaj po celi Ameriki, ravno tako je tudi tukaj. Delo je šlo po enih jamah že slabo 1 leto, in sedaj je pa "štap" ali počitnice ali štrajk, sami ne vemo, kaj bo. Ure gredo za urami in dnevi tako naprej, ubogi delavec pa še posluša od 1. aprila naprej, kakšno naznanilo bo priletelo odkod. "Ubogi" bogatin, ki premore milijone, pa gleda okoli sebe, pa ne vidi in ima ušesa zamašena napel, da ne sliši in vidi ubogega delavca pred seboj, ki mu neče dati, kar spada k njemu, ampak drži bič v roki in se hoče še nadalje bojevati proti ubogemu trpinu. In ti ubogi orožje kapitalista, ti ubogi kramp in lopata, ki skebaš in delavcu in njegovi ubogi družini krađe kruhek od ust, gorje ti!

Torej dragi rojaki, vam ne svetujem nobenemu sem hoditi, dokler se razmere ne zboljšajo.

Da ne pozabim povedati, da smo imeli sv. misijon tukaj v Bridgeportu v cerkvi sv. Antona Padovanskega, in sicer slovenski misijon, ker nas je Slovenec obiskal slovenski duhovnik misijonar iz New Yorka Rev. Kazimir Zakrajšek, katerega smo že več let želeli. Z velikim veseljem smo ga sprejeli, a s težkim slovesom smo se ločili. Imeli smo sv. misijon od 22. aprila do 26. aprila. Gosp. misijonar je imel pridigo vsaki večer ob 7.30 uri in vsako jutro sv. mašo in pridigo ob 8. uri. V petek je bila posebna pridiga za omožene žene, in v soboto pa za možje. To je bilo ravno kakor v starem kraju. In da ne pozabim, da dne 26. aprila je bil pa sklep sv. misijona in konec našega veselja. Bila je 3 popoldne ura, ko so se začeli oglašati zadnjikrat za slovo, misijon, ker ne vemo, ali bodo še katerikrat nas klicali. Za tem so prišli slovenska dekletca in naši fan-

tički; deklice so bile oblečene vse bele, imele so male vence na glavi, in fantički so bili pa lepo oblečeni. Bili so sami slovenski otroci, bilo jih je kakih 30—40. Najprej je bila pridiga za sklep, prav v srce segljiva. Rečem, da nisem še videl tako lepega in tako čustljivega sv. misijona kakor je bil tukaj. Po pridigi je bil g. Zakrajšek izpostavil sv. Rešnje Telo in vsi otroci so se skupno zbrali pred sv. Rešnjim Telesom in na misijonarjevo vprašanje je bil vsaki otroški odgovor klic za odpustitve pri Bogu. Po tem sklepu je bilo še eno. Misijonar je zapel litanije Matere Božje po slovensko. In na koru se je zaslislalo slovensko pesem: "Marija, ki tebi uboge reve" i. t. d. Premili glasovi so se razlili po celi cerkvi, da je bilo petje, da ga je bilo veselo slišati. Vsak Slovenec in Slovenka se je spomnil na svoj rojstni kraj, kako je bilo enkrat tam, kjer je zibelka tekla. In kako je bilo tam veselo petje vsak teden, ne le enkrat v letu. Sicer tukaj jih ni bilo še nikdar slovenskih litanijs, zato jih niso ljudje še nikoli slišali, kar so iz starega kraja. In pa tudi, kako so Angleži imeli velike oči, ker tudi sami niso še videli tako lepega misijona, ki je ta bil. Gospod Zakrajšek je nas zapustil popoldne ob 6. uri. To je bilo žalostno, ko smo se ločili zopet od gospoda Zakrajška. Cela naselbina je bila žalostna in skoro vsak je rekel, kako nam je dolgčas po gospodu. Ravno privadili smo se, pa je zopet minilo. Slovencev se je udeležilo to leto tudi, da še nobenkrat popred. I društvo sv. Barbare šteje 23 K. S. K. J. je opravilo v nedeljo 26. aprila skupno sv. obhajilo; društvo sv. št. 123 K. S. K. J. (žensko) pa v soboto dne 25. aprila. Tako se prav lepo zahvalimo Rev. Kazimiru Zakrajšku vsi Slovenci skup za njegovo delo in trud, ki se je trudil za naše duše. In mu želimo dolgo življenje in ljubo zdravje, da bi še več tistih sv. misijonov imel in na srec poplaj, kakor jih je tukaj. In se priporočamo že znanprej, ako Bog nas pusti na svetu, da se zopet snidemo v cerkvi sv. Antona Pad. v Bridgeportu, O., za leto 1915. Nam bodi v spomin sv. misijon. Pozdravljen gosp. Rev. Kazimir Zakrajšek v New Yorku.

Jožef Hočevar.

Brockway, Minn., 5. majnika. — Slavno uredništvo: — Minulo sredo zvečer 29. aprila je po precej dolgi boleznici zapal v Gospodu in za vedno vzel slovo od zemlje 78letni sofaran g. Tomaž Peterel st., ki je bil rojen na Dovjem, Kranjsko; služil je tudi vojske svoj čas. Mnogo let pa je bival sedaj tukaj s svojo družino, 3 sinovi, kateri imajo vsak svojo kmetijo tukaj sedaj, in 4 hčerami, od katerih so tri omožene. Pokojnik zapušta omenjene otroke in soprogo ter še dva brata tukaj v Brockway. Pogreb je bil v petek ob deveti uri s peto črno sv. mašo. Duša naj sveti raj uživa, truplo naj v zemlji počiva! Enkrat pa trobente glas zbudil bo nas.

Našega č. g. župnika nadleguje bolezen, da s težavo opravlja službo božjo. Na obisku je č. g. Solnce. Obe- ma častitima gospodoma želimo, kakor tudi vsem bolnim, da bi se kmalu vrnilo zdravje, da bi uživali spomladansko krasoto.

Gospica Marija Trobec je tudi na obisku tukaj.

Danes sta bila poročena farana Jožef Šavbah, slovenski mladenič, in Helena Knittel, nemških, v to faro spadajočih starišev hči. Bog daj obilen blagoslov!

Krasota maja se razliva po gozdih in polju. V gozdu kukajo prve cvetke iz listja, polje pa travniki pa zelene; ptičice pa lepo žvrgolijo svoje ljubke pesemce Krajci maja. Ave Maria! Vsaki dan sedaj ob pol osmi uri nas vabijo zvonovi k šmaricam, ki so po sv. maši. Solnce se nam pa le skriva, in megleni oblaki se vozijo po nebu. Pa upamo, da tudi kmalu se pokaže lepo solnce, da bo dajalo še boljše rast rastlinam.

Pozdrave rojakom Slovincem. Vsi združimo se in pletimo lep venec vernega, čednostnega življenja, katerega darujemo Mariji Materi Božji; tudi ona nam bo enkrat potem dala venec zmagaje.

John Pogljajen.

Denver, Colo., 4. maja. — Dragi mi g. urednik Am. Sl.! Prosim Vas za malo prostora v nam priljubljenem listu. Vreme smo imeli jako deževno dosedaj, večkratni tudi še sneg. Z delom se tudi ne morem pohvaliti, ker je še zmiraj dosti brezposelnih; zato je ne svetujem sem za delom hoditi.

Zadnji mesec 21., 22., 23. in 24. smo imeli sv. spoved, ker nas je č. g. Rev. Ivan Perše obiskal, kakor vsako leto, na povabilo dr. sv. Roka, in s tem so imeli vsi Slovenci in Hrvatje priliko, opraviti velikonočno dolžnost, katerih je tudi bilo v obilnem številu. Torej se zahvaljujem v imenu dr. sv. Roka in sploh vseh Slovincem in Hrvatov č. g. Rev. Ivanu Peršu za obisk in lepe pridige. Zahvala gre tudi polskemu župniku Rev. Jerzinsky za cerkev za omenjeni čas. Zahvaljujem se tudi pevkam in pevcom za njih krasne sv. pesmi pri večerjnih vsaki večer. Seveda je bilo tudi nekaj tih, ki so se bolj mizro držali ali bolj rečeno malo bolj modro, češ, kaj bom hodil v cerkev. Ali ko so čuli o lepem pridigah in o lepem petju, pa so se tudi oni približali in skoro vsi opravili svojo dolžnost. Zakaj pa tudi ne, dragi kristjan, saj imamo samo enkrat v letu priliko, slišati pridige v slovenskem jeziku, in še tedaj bi zamu-

dili? Seveda imamo polskega župnika; nekateri so se dobro privadili polskega jezika. Torej se enkrat lepa zahvala vsem skupaj: Bog vam povrni za vaš trud!

Tem potom vabim rojake in rojakinje v Denverju, kateri niste še pri naši slavni K. S. K. Jednoti, da pristopite k društvu sv. Roka, ker sedaj je samo 3 dolarje pristopa in daje 7 dolarjev na teden bolne podpore ter skrbi za duševno in telesno pomoč.

Pozdrav vsem članom in članicam K. S. K. Jednote.

Louis Andolšek, tajnik dr. sv. Roka.

Forest City, Pa., 3. maja. — Zopet se oglašam, a ne iz veselja, nego z žalostno novico. Dne 30. aprila je šel g. Josip Gerčman zdrav in vesel na svoje večerno delo v nadi, da se zopet vrne zdrav in vesel domu k svoji družini. Ali okoli 7. ure zvečer se utrga plast kamena nad njim in ga ubije prec do smrti. Pokojni Josip Gerčman zapušta tukaj žalujočo vdovo in 5 nedorastlih otročkov, katerih najstarejši je star 9 let in najmlajši 3 leta. In zapušta tukaj tudi še dva brata in več družih sorodnikov, kateri žalujejo za njim. Pokojni je bil doma iz fare Višnja gora pri Zatičju. Pogreb pokojnega J. Gerčmana se je vršil danes popoldne ob 3. uri. Da je bil gotovo priljubljen med tukajšnjimi rojaki, mi ni treba še posebej omeniti. Velikanska udeležba ljudi je dokaz, ne samo Slovencev, tudi še drugih narodnosti, tako da smem trditi, da dosedaj je bil še eden največjih pogrebov, kar se jih je vršilo dosedaj. Da je bil tudi gotovo skrben mož ženi in svojim otrokom skrben oče, je nam v dokaz to, da je bil član dveh podpornih društev; je bil član največjega tukajšnjega društva sv. Jožefa št. 12 K. S. K. Jednote in enega društva, ki spada k S. S. D. Z. v Chicago; tega zadnjega društva je bil član še malo časa. To je zopet dokaz, kako potrebna in koristna so društva! Kam bi se dajala zdajle žena pokojnega s 5 malimi otročji, ako bi ne bil on že preskrbel se tudi že pri družini zato, da če njega smrt zadene, da olajša vendar trpljenje svoji ženi in tako preskrbi svojim otročjem boljše življenje. Zatorej Slovenci in Slovenke, ako je še kateri kje tak, da ima družino pa da ni pri društvu, naj vam bo vzgled ravno ta slučaj. Ni treba odlašati "bom že še", ampak prec v društvo in K. S. K. Jednoto, kajti ona je naša druga zemeljska mati. Težko bi bilo materi teh 5 otroččev preživljati jih brez matere. Jednote, ali zdaj jih bode vendar veliko lože. Seveda, moža oziroma očeta ne plača noben denar, ali vendar, ko vemo, da moramo umreti, je nam pa le v pomoč. Zatorej ne odlašajte: "Ja, saj ne bom še umrl, je še čas." Tudi on je to si mislil, da ne bo še umrl, je bil se mladi, 34 let je bil star, ali pa vendar se je preskrbel v teh mislih "kaj pa, če bi?" In moral je še tako neudatne smrti, kar človeka živega še bolj pretrese. Bil je pokojni Josip Gerčman tukaj okoli 12 let in je bil zmirom miroljuben človek, posebno pa tačas skozi 10 let, kar se je oženil. Skrb njegova je le bila, da je v miru in da preživi svojo družino kolikor mu je moglo dobro in v katoliški veri. Zato lahko rečemo, da če je prav tako hitre in nenadne smrti moral se ločiti od svojih dragih, da niti še misliti ni dosti imel časa nanje, pa vendar je bil pripravljen na smrt. Bog mu daj večni mir in pokoj, in lahka mu bodi tja zemlja! Njegovi družini in sorodnikom pa sožalje.

Mary Spec.

Pozdrav vsem Slovincem in Slovincem širom Amerike in vsem članicam in članom K. S. K. Jednote! Tebi, A. S., pa želim, da bi kmalu zahajal v vsako slovensko hišo.

Houston, Pa., 6. maja. — Po dolgi in ostri zimi smo vendar dočakali zeleno ljubo spomlad. Vse zeleni, vse cvete. Za sadje kaže letos bogato letino.

Z delom gre pri nas še vedno bolj slabo. Upamo pa, da se v kratkem času vse na bolje obrne.

Naša naselbina čedalje bolj napreduje. Rojak g. John Telban iz Hacketta, Pa., je kupil 12 lotov od tukajšnje Citizens Trust Co. V kratkem si misli zgraditi več poslopij. — G. John Okleščan, po domače Jager, si sedaj gradi iz opeke krasno poslopje. — Slovenski poroki sta bili že sedaj dve po Veliki noči, in par jih je v oklicih. Dne 29. aprila smo ustanovili novo podporno društvo. Ime smo mu dali sv. Jeronim. Priklonili smo ga k močnini in slavni organizaciji K. S. K. J. Ta Jednota že obstoji 20 let. Vsega premoženja ima \$308,000 (beri: tristoosemsto dolarjev). Ona ima svojega duhovnega vodjo, torej smelo trdimo, da bo kot naša ljuba mati skrbela za nas, ne le za telesni, ampak tudi za duševni blagor.

Torej dragi rojaki, lepa prilika vam je dana sedaj, da vsi tisti, ki še verujete, kar so vas ljubili stariši naučili, tisti, ki še niste odpadli od sv. vere, pristopite k katoliškemu društvu, na katero smo lahko ponosni. Nikdar se pa ne damo ustrašiti kakim zaslepljenim kričanjem.

Pozdrav čitateljem Amer. Slovence in Ave Maria.

John Pelhan.

St. Joseph, Minn., 3. maja. — Ako ravno je še nekaj starih kranjskih korenin (in tudi mladih) tukaj, se nikdar ne sliši iz tega kraja. Se nekaj prav najstarejših slovenskih mamic se lahko dobi tukaj; samo iskati se mora,

ker se vedno pod kakšno ruto skrite, da se ne vidi.

France Baloh, kateri se še tudi med kranjske korenine šteje, je zadnjo zimo začel bolehati, in ni kaj upanja, da bi okrevljal. Pomlad nas zopet vse pozivi, in upamo, da tudi njemu povrne zdravje.

Zadnji četrtek zvečer smo slavno pričeli za ta mesec vsakdanjo Marijino pobožnost. Veliko deklet je bilo belo oblečenih; vsaka teh je prinesla Mariji velik venec cvetlic, katere ji je na altar položila; med tem so ji tudi ginljivo pesem zapeli.

Pri St. Benedict's College so zadnje leto lepo novo cerkev zgradili. Stane nekaj čez petdeset tisoč. Je vsa iz kamena. Od znotraj je najlepša na daleč okrog. Posebno ob večerih je lep notri, kadar vse električne lučice gore, katerih je več sto. Na velikem altarnju je šest angelov, in ti držijo veliko zlato krono, v kateri je od znotraj polno lučic, in se kar blišči krona, kadar vse gore.

Vremena nimamo kaj posebnega. Zadnji teden je samo sedem dni dežal; in danes nam že zopet celi dan dobro moči. Zelenja ni še kaj. Travnica je že malo pogledala iz zemlje; pa se kaj krivo drži, ker jo zebe.

Pozdravljam vse naročnike Amer. Slovence.

Korenina.

Pittsburgh, Pa., 7. maja. — Društvo Marije Device šteje 33 K. S. K. J. je na svoji zadnji seji sklenilo, da se zbere korporativno dne 17. t. m. ob 2. uri popoldan v Kranjsko-Sl. Dom na 57. in Butler cesti. Od tod bomo sto-

pali do župnišča. Ker bo isti dan sv. birmo, bode navzoč mil. gosp. pittsburghski škof in v ta namen mu bomo naredili čast od strani društva.

Zatorej prosim člane, da se polnoštevilno zberejo omenjeno uro z regalijski.

Bratski in sestrski pozdrav po širni Ameriki članom in članicam naše slavne organizacije.

John Filipič, tajnik.

8,000 AKROV FARMSKE ZEMLJE

Nad 8,000 akrov rodovitne farmske zemlje lastujejo Slovenci na Willarda in okolici, v državi Wisconsin. To je največja slovenska farmska naselbina v Ameriki. Naselbina ima svoje šole, pošto, postajo, trgovino, faro s cerkvijo itd.; še to pomlad dobi svojo združeno sirarno. Vodstvo občine je slovenskih rokah. Kaj sličnega se rojakom nikjer drugje ne nudi. Le vspeh starih naselencev Vam zagotavlja Vaš vspeh. Se veliko zemlji \$18.00 akre; zakaj bi potem plačevali več za zemljo na slabšem kraju? Plaćilni pogoji po Vaši volji. Vsa nadaljnja pojasnila daje

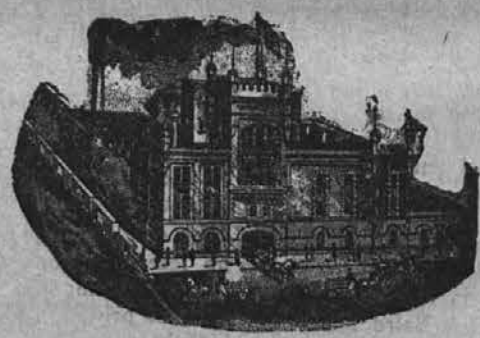
LEO ZAKRAJŠEK,

državni naselniški zastopnik za Wisconsin, naselniški zastopnik za "Soo Line" železnico ter za Fairchild North eastern železnico in upravitelj

ADRIA COLONIZATION CO.
124 — 5th Street, Milwaukee, Wis.
Stare dopisnike opozarjamo na novi naslov. Adv. 4714

JOLIET CITIZENS BREWING Co.

North Collins St., Joliet, Ill.

Pijte "Elk Brand" pivo

Izdelaovalci najboljšega piva sodčih in steklenicah.

Union Coal & Transfer Co.

515 CASS STREET, JOLIET, ILL.

Piano and Furniture Moving.

Chicago tel. 4313.

Northwestern tel. 40

John Vidmar

1112 North Broadway
JOLIET, ILL.

Kupujem in prodajam zemljišča, hiše in lote; zavarujem poslopja in pohištva proti ognju.

\$19 ZASTONJ

Če kupite uro od tovarne prihranite vsaj \$19, ker v prodajalni stane ista \$25, a v tovarni \$6. Če hočete \$25 uro za \$6 izrežite ta oglas in ga nam pošljite z naslovom in pošljemo vam uro na ogled zastonj. Kdor kupi uro od nas ne riskira nič, ker lahko uro pregleda, če je taka kot mi pravimo, in če se prepričate, da je ura res vredna \$25 in je res 14 K Gold Filled, jamčena za 20 let od tovarne, z našim kolesovjem, potem se le plačate ekspres agentu \$6 in nekaj centov za pošiljatev. Popravljamo svoje ure 20 let in premenimo za drugo. Velik cenik na zahtevo.

NATIONAL COMMERCIAL CO.
505 E. 5th St., New York, N. Y.
Dept. 112. 4712

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod

Ustanovljen 1. 1893.

Anton Nemanich in Sin

1002 N. Chicago Street

Konjušnica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill.

Priporoča slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in mre-tvaške vozove in kočije.

Na pozive se posluži vsak čas ponoči in podnevu. Kadar rabite kaj v naši stroki se oglašite ali telefonajte. Chicago tel. 2575 in N. W. 344.

Naši kočijaži in vsi delavci so Slovenci.

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— Otvoritev belokranjske železnice. Ljubljanski "Slovenec" z dne 24. aprila poroča: Otvoritev belokranjske železnice je določena za sedaj na dan 25. majnika. Konferenca, ki se je vršila včeraj pri predsedstvu deželne vlade, je določila otvoritveni program. Blagoslovljenje proge se naj bi izvršilo na kolodvoru v Novem mestu, odtod naj bi šel slavnostni vlak najprej do Semic in se po poti ustavil v Kandiji, Birčni vasi, Uršnih selih, Toplicah in Rožnem dolu. Iz Semic naj bi šel vlak naravnost do Rosalnice, od tam nazaj v Metliko, kjer bi bil zajtrk, iz Metlike mimo Dobravice in Gradca do Črnomlja, kjer bo slavnostni obred. Podrobnosti se bodo končno določile sporazumno z belokranjskim odborom koncem aprila. — Lokvice: Pripravljali odbor za otvoritev belokranjske železnice je imel svojo sejo 16. apr. v Metliki. Med drugim se je sklenilo, da se slovesnosti na kolodvorih vdeležijo tudi šolska mladina in sicer v narodnih šolah.

— Imenovanja na novi belokranjski železnici. Imenovani so: za postajenačelnika v Virčni vasi Rudolf Bajde, postajenačelnik v St. Petru v Sumi; dodeljen Jožef Jamnik, postajenačelnik v Kranjski gori; za postajenačelnika v Uršnih selih — Toplice Franc Windisch, postajenačelnik v Volčji Dragi, dodeljen Ivan Gasparič, postajenačelnik v St. Janžu; za postajenačelnika v Semicu Jakob Saje, postajenačelnik v Novem mestu, dodeljen Simon Javernik, postajenačelnik v Vižmarjih; za postajenačelnika v Rožnem dolu — Pribišju Aleksander Potrato, postajenačelnik v Dovju; za postajenačelnika v Črnomlju Alojzij Potočnik, adjunkt v Podbrdu, dodeljen Karel Gliha, postajenačelnik v Mirni; za postajenačelnika v Gradcu Ivan Najevec, postajenačelnik v Mokronogu — Bistrici; za postajenačelnika v Metliki gosp. Jožef Znidaršič, asistent v Stanjelu — Kobdilju, dodeljeni so: Ponitsek Iv., postajenačelnik v Červinjanu; Jožef Grašič, skladiščnik iz Hrpelja — Kozina; Alojzij Štrukelj, skladiščnik iz Ljubljane. Zadnji je prestavljen v Bubnarce.

— "Oljki". Proizvajanje najnovejšega dela P. Hugolina Sattnerja dne 22. aprila je pod mojstrsko roko koncertnega ravnatelja M. Hubada občinstvo, ki je popolnoma napolnilo "Unionovo" dvorano, sprejelo z največjim navdušenjem in burnimi ovacijami skladatelja, kateremu je bil poklonjen laborov vence s slovenskimi trakovi, ovit s srebrnim redovnim pasom. Navzočen je bil deželni predsednik baron Schwarz, nadškof dr. Sedež iz Gorice, knezoškof dr. Jeglič, deželni glavar dr. Susteršič, dvorni svetnik grof Chorinsky Kliment in Julij Polec, več državnih in deželnih poslancev in drugih odličnikov. Posebno mnogoštevilo je bila zastopana duhovščina, med občinstvom je bilo tudi mnogo glasbenikov iz vnanjih krajev. Poslušalce cenijo na 1800. Najboljši je, kakor je splošno mnenje, drugi del, ki je pravi glasbeni biser. Občinstvo je točko za točko spremljalo z največjim oduslavljenjem. Zbor je šel okoli 180 pevk, orkester na 60 mož. Uspeh dela je bil velikanski.

— Kranjska industrijska družba je v "Neue Freie Presse" objavila tale komunikate: Kranjska industrijska družba konstatira, da ni nobenega sklepa upravnega sveta, vsled katerega bi družba svoj sedež na Dunaj prenesla. Ravno tako ni nobenega sklepa glede opustitve obrata družbe na Gorenjskem ali pa transferiranja obrata v Skedenj. — Iz tega se vidi, da je bilo pisanje nemško-liberalnih in slovenskih listov samo umetno uprizorjena gonja proti ureditvi deželnih financ potem deželnih doklad.

— Hirska banka se bo ustanovila v Ljubljani. Na čelu te akcije stojita gg. dr. Susteršič in Jean Pollak. To bo edini bančni zavod, kjer bodo Slovenci gospodarji in bodo Slovenci tudi lahko službe dobili.

— Zgradba kapnice na Dolenskem. Pomanjkanje pitne vode je ena najhujših nadlog na Dolenskem. V mnogih slučajih ni mogoče izpeljati velikih in dragih vodovodov in postaviti skupnih vodnjakov. Za napravo majhnih kapnic in vodnjakov ni doslej država ničesar dajala. Z ozirom na posebne potrebe dolenskega prebivalstva se je sedaj poljedelsko ministerstvo udalo, da bo podpiralo tudi napravo majhnih vodnjakov in kapnic. Deželni odbor dr. Lampe je dobil zagotovilo, da bo ministerstvo že za to leto nakazalo deželni odboru kranjskemu 20,000 K.

— Smrtna kosa. V Spodnji Šiški je umrl g. Avgust Krizaj, finančne straže komisar v p. — V Doljem Mahorovcu je umrl posestnik Janez Ruparšič, star 72 let.

— Umrl so v Ljubljani: Josip Tomazič, mestni delavec, 63 let. — Matija Južnik, poljski dninar, 63 let. — Alojzij Schober, železniški strojevodja v pok., 56 let. — Fran Bučar, plinar.

nični delavec, 32 let. — Ivan Šterniša, žel. sprevodnik v p., 59 let. — Anton Merčun, posestnikov sin-hiralec, 36 let. — Marija Pogačar, poljska delavka, 74 let. — Andrej Kristan, posestnik, 57 let.

— Utopljenega vpokojenega slugo Briskoleta so potegnili pri Fužinah iz vode.

— V usta si natresel smodnika in ga zažgal. V Preski pri Dobriču si je dne 20. aprila dopolne posestnik Špelič v usta natresel smodnika in ga zažgal. Špelič je eno uro pozneje vsled strahov rana umrl. Špelič je bil pošten mož, občinski odbornik. Nesrečni mož si je svojčas v Ameriki oko pokvaril, od takrat mu je nezamoren živce pritiskal na možgane, vsled česar je večkrat tožil, kako ga boli v glavi.

— Požar. Dne 24. apr. je pogorela v Šmartnem pod Šarnim goro hiša posestnika Janeza Narobe. Gospodar sam se nahaja v Ameriki. Doma ni bilo nikogar in so zažgali najbrže otroci.

— Grozen zločin se je izvršil dne 19. aprila v Novem Kotu, dober streljal od hrvaške meje. Posestnik Mihelič, vulgo Tušek, je šel zjutraj k maši v Prečice, a so ga preko poldnega zadržali sorodniki, tako da ni prišel do noči domov. Ženo je moževa odsotnost skrbela in ga je šla iskat z njegovo 14 let staro sestro. Ko sta prišli nadele od doma, sta skočila iz grmovja dva lopova in ju napadla. Zahtevala sta nekaj od žene, bržkone denar, nazkar jima je žena odgovorila: "To jaz sama rabim." Moževa sestra je zbežala ter začela klicati na pomoč, ko je videla, da sta lopova pobila ženo na tla. Hitela je v gostilno, kjer so bili mož in drugi, ter povedala, kaj se je zgodilo. Vsi so hiteli na lice mesta, kjer je našel mož svojo ženo umorjeno, z rabito glavo. Umorjenka je imela usta zamašena s cunjjo. Bila je stara kakih 27 let. Zločina sta pobegnila in ju še niso izsledili. Zločina sta menda dva Hrvata. Umorjena žena zapušta tri otročice in je najmanjši star tri mesece.

— Posojilnico osleparil. 33letni oženjeni delavec Anton Jamnik je letos meseca februarja prišel v posojilnico v Stari Loki in se predstavil za posestnika Ivana Jamnika iz Godešič. Prosil je za posojilo 400 K in se izkazal z zemljišnim izvadkom. Posojilnica se je informirala o premoženjskih razmerah Ivana Jamnika, in ker je dobila ugodne podatke, je Antonu Jamniku izplačala zaproseno posojilo. Kasneje se je pa izkazalo, da je Anton Jamnik zlorabil ime in listine svojega brata Ivana in si tako priseljal 400 K. Antona Jamnika so že zaprli.

ŠTAJARSKO

— Upravno sodišče je dne 22. apr. razpravljalo o pritožbi Nemcev in nemškutarjev zoper občinske volitve v Vuzenici (trgu ob koroški železnici), pri katerih so zmagali Slovenci. Upravno sodišče je nemško pritožbo zavrnilo v celoti. Tako so nemškutarji zopet za eno blamažo bogatejši.

— Lep uspeh na narodni meji. Občinske volitve pri Sv. Miklavžu pri Hočah so potrjene. Rekurz nemškutarjev je odbit. Dosedaj je bil občinski odbor na polovico slovenski, polovico pa nemškutarski. Pri zadnjih volitvah se je pa vrlenu županu g. Florjancu posrečilo vreci nemškutarje v vseh treh razredih na tla. Sv. Miklavž leži v najbližji mariborski okolici. Naši priprosti kmečki možje umejo s pametno politiko pridobivati naši slovenski stvari tla na najnevarnejših mestih.

— Braslovče. Od kar imamo pri nas c. kr. pošto, in to že blizu 50 let, smo imeli vedno slovenske uradnike, oziroma uradnice. Zadnji čas pa, od kar je odšel g. Lihteneker, nam je poslalo pošto ravnateljstvo neko nemško "fratlo", ki niti slovenski ne zna. Ali res Nemci mislijo, da smo Slovenci zaradi nemških uradnikov na svetu?

— Sadje na Stajerskem. Z dne 24. aprila poročajo: Kakor vse kaže, bo letos na Stajerskem obilo sadja. Vsak grm, tudi tam, kjer je lani obradilo, je skoro popolnoma v cvetju. Slana dne 20. in 21. t. m. je le malo škode naredila. Strokovnjaki in vremenski predroki pravijo, da se ni več bati mraza.

— Smrtna kosa. Pri svojem sinu č. g. Josipu Ozmec, župniku in dež. poslancu v St. Lovrencu na Dravskem polju, je dne 21. apr. umrla vrla žena Ana Ozmec, stara 77 let. — Pri Sv. Rupertu v Slov. gor. so pokopali na Veliko soboto zavednega in uglednega kmeta z Gorenje Volčine, g. Jakoba Rebernik, moža vseskozi krščanske misli, člana okrajnega zastopa. — V Loperčicah pri Ormožu je umrla ga Alojzija Zadravec roj. Siderič, žena posestnika in mlinarja, v 67. letu svoje starosti. Nad 48 let je gospodinjila na posestvih v Humu in sedaj v Loperčicah. Pokojnica je bila ugledna žena, je vzredila mnogo svojih in sorodnih otrok ter bila dobrotnica ubo-

gih. — Pri Sv. Bolfenku v Slov. gor. je umrl kmečki korenjak Janez Zorko, star 82 let. — V Solčavi je umrl Luka Havde, star 83 let. Bil je mož samoraslega značaja, ki si je z lastno pridnostjo in samoučenjem pridobil obširno in temeljito znanje starega Kanizijevega katekizma, ki je izšel v 3. natisu l. 1839. v Ljubljani. — V Bojsnu pri Brezicah je umrl večletni občinski svetovalec g. Franc Pšenik, star 59 let.

— Sv. Tomaž. Nesrečno pijančevanje je zopet zahtevalo svojo žrtev. Na velikonočni ponedeljek so popivali fantje iz Ternove v gostilni Škerlec pri Sv. Tomažu. Med njimi se je nahajal znani pretepač Alojz Bobnar, omoženi posestnik in oče 4 otrok iz Rakove. Sporekli so se že v gostilni, ker je Bobnar v pijanosti fantom razlil vino. Gostilničar Škerlec je preprečil pretep v gostilni s tem, da je poslal po orožnike, kateri so fante spravili proti domu. Med potjo domov napade Bobnarja posestniški sin Lovrenc Zelenjak iz Ternove in ga pahne z ostrim nožem v stegno desne noge s tako močjo, da mu prereže žilo odvodnico, vsled česar je padel Bobnar v nezavest in ker mu nihče ne pride na pomoč, na mestu izkrevi in v teku pol ure umrje. Storilec, ki je znan radi pijančevanja in štajerčijanskega mišljenja, se je drugi dan sam javil sodniji v Ormožu.

— Pobrežje pri Ptuj. Dne 20. apr. se je v svojem logu v Sturmovci obelil Franc Pernat, p. d. Levak, veleposestnik v Pobrežju pri Ptuj. Kaj ga je gnalo v smrt, ni znano. Zadnji čas je bil jako udan pijančevanju. — Zastupiti se je poizkusila v Zagrebu 24 let stara sobarica Betika Židan, rodno iz Brezic. Zdravniki so ji pa rešili mlado življenje.

KOROŠKO.

— Sijajen protestni shod v Velikovu. Protestni shod, ki so ga sklicali koroški Slovenci kot odgovor na sinčevski shod nalašč v zagrozenem nemškutarskem Velikovu na delavnik dne 22. aprila, je bil sijajno obiskan. Slovenci iz Velikovec in nad 300 slovenskih kmetov iz velikovske okolice je sijajno manifestiralo za pravice našega ljudstva na Koroškem in soglasno protestiralo zoper resolucije nemških hecarjev v Sinčivasi, ki so hoteli glasovati v imenu slovenskih kmetov. Na shodu sta govorila dr. Janko Brejc, msgr. Podgorec in drugi. Nasprotniki so imeli prej posvet, pa se niso upali na shod, ker bi jih bili naši v odgovor na dogodek v Sinčivasi pometali iz zborovalnice. Na shodu je bil kot vladni zastopnik gospod komisar Matej Kaki. Ta shod je bil šele uvod za velik slovenski tabor v središču Podjunske doline, kjer bo dala masa koroških Slovencev odgovor na nemške predrznosti in pobalinstva.

— Zverinski vojak umoril mlado dekle na velikonočno nedeljo blizu Beljaka na Koroškem. Popoldne ob pol 5. je slišal v lesu lovec Šimen Unterkofler stokanje. Pod dračjem je našel z razbito glavo v krvi ležati umirajočo mlado dekle, ki je imelo čisto raztrgano obleko. Šel je po krepčilo, in ko se je vrnil, je dekle že izdihnilo. Naznanil je takoj orožnikom v Bleibergu. Se isti večer je prišla iz Beljaka komisija, ki si je ogledala truplo in kraj umora. V krogu 50 stopinj so ležale na tleh raztresene reči umorjene deklice, zlata ura z raztrgano dolgo verzičko, klobuk, ročna torbica in dva žepna robca nesrečnega dekleta. V bližini je bila klop in miza brez deske. Izmed starih kolov za mizo je morilec izdrl enega in z njim ubil dekle. V njeni torbici so našli velikonočno kartico, po kateri so dognali, da je umorjena 17 let stara Jožefina Finding iz Bleiberga. Sledovi odtiskov morilec-vih čevljev so kazali, da je morilec kak vojak. Komisija je pustila dekle na licu mesta in se je drugo jutro vrnila s policijskim psom. Pes je povohal kol in takoj začel slediti. Sled je vodila naravnost v kasarno v gornji Beli pri Beljaku, in sicer v kantino in od tam v zapor, kjer je pes zalajal nad zaprtim vojakom 3. gorskega topničarskega polka. Vojaka so že v nedeljo zaprli, ko se je izvedelo o umoru, ker je prišel domov s krvavo bluzo. Ko so peljali psa v sobo, kjer je bila obleka in obuvalo topničarja, je zopet zalajal. Mož je tajil. Ko so ga pa priveli na lice mesta, je priznal, da je dekle ubil ob 11. dopoldne; popoldne ob treh se je vrnil k umorjenki, da se prepriča, če je že mrtva. Ker je še dihal, ji je s kamenom zdrobil črepijo. Morilec je 22 let stari Janez Laschitz iz Ljutomerja in je bil že zaradi posilstva in tatvine predkaznovan.

PRIMORSKO.

— Tržaški škof dr. Karlin je bil dne 21. apr. vsprejet v Vatikanu od papeža v Avdijenci.

— Pismo poreškega škofa glede volitev. Glasilo italijanske nacionalno-liberalne stranke "Giornaleto" v Pulju objavlja dve zaupni pismi, ki sta jih naslovila poreški škof Pederzoli in laški krščansko-socialni državni poslanec Spadaro na italijanske župnike poreškega škofije. S tema pismoma se vabijo vsi župniki na dan 23. apr. na svetovanje v zadevi istrskih deželno-zborskih volitev v puljsko župnišče. V

škofovem pismu je rečeno, da ne gre pri predstojajočih volitvah za narodni boj, ampak za krščanska in protikršćanska načela. Zato polaga škof župnikom na srce stvar Kristusa in poziva duhovnike, naj se gori omenjenega zborovanja udeležijo ter delujejo za dober in srečen izid volitev. — To pismo poreškega škofa Pederzollija je vzbudilo veliko razburjenje in italijanskih krogih, ki očita škofu, da hoče s tem priti na pomoč Slovanom.

— Francoski list o bojih med Slovani in Italijani v Primorju. Pariški "Temps" od 21. apr. priobčuje dopis, ki se bavi z boji med Slovani in Italijani ob Adriji. Dopis navaja statistične podatke o številni mrazmerju med Slovani in Italijani v Istri in Trstu. Omenja tudi zadnje boje na trgovski šoli Revoltella, kjer je tekla tudi kri. Popisujoč boje za italijansko univerzo v Trstu pravi dopisnik doslovno: "Ako dobi Trst vseučilišče, bo moralo to biti jugoslovansko, a nikdar italijansko." In dalje: "Vrši se evolucija, proti kateri so Italijani kolikor Nemci brez moči."

HRVATSKO.

— Premeščenje hrvaških polkov. 16. polk je iz Bjelovara prestavljen na Dunaj, 71. polk iz Petrinja v Budimpešto in 96. polk iz Karlovca v Temšvar.

— Razlastilni zakon. Hrvatsko-srbska koalicijska je dovolila Madjarom novo nasilje nad hrvaškim ljudstvom. Sklenil se je razlastilni zakon za hrvaško morsko obrežje. Po tem zakonu bo pomorska oblast v Reki lahko vzela Hrvatov vso obalo od Reke pa do dalmatinske meje. Madjari bodo potem naseljevali svoje ljudi ob celem obrežju in čez nekaj desetletij se bode od Reke do Obrovca govorilo madjarski. Po hrvaškem prireajo opozicijske stranke velike protestne shode, ki pa bodo ostali brezuspešni.

— Hrvatica proti mažarskim izzi-vačem. Na veliki četrtke so gojenci reške pomorske akademije s svojimi profesorji priredili izlet v Grebinstino v hrvaškem Primorju. V gumbnicah so vsi imeli ogrske državne grbe z ogrskim trobojnim trakom. Ko so prišli do vasi, jih je opazila kmečka žena Agata Klič iz Dražice. Brž je stekla v vas, sklicala ljudi, sama se pa oborožila s koso in hitela Mažarom nasproti. Ko je dospela do njih, jim je zaklicala, naj takoj snamejo mažarske znake, ker je to hrvaška zemlja in se Hrvatje na svojih tleh ne pustijo izzivati. Ako tega ne store, jih napade s koso. Za njo je stala vsa vas kakor en mož. Mažarski izletniki so uvideli, da tu ni šale ter so vsi do zadnjega skrilili svoje znake, s katerimi so očitvidno hoteli pokazati, da je hrvaško Primorje po znanem zakonu postalo mažarska posest. Nato so jih vaščani pustili lepo v miru in postopali z njimi kot z gosti.

Zoper bolno grlo

poskusite Severov Antiseptol. G. Jurko Borowski, Mechanicsville, N. Y., nam je pisal sledeče: "Imel sem bolno grlo; toda Severov Antiseptol mi je zelo uspešno pomagal." — Drugi, ki so nam pisali pravijo, da je Severov Antiseptol izborni pripravek zoper oteklo zobno, zoprn dihal, antiseptično čistilo za rane in ureze in za rabo v mrzličnem stanu kože in za britje. Poskusite ga. Cena 25 centov v vseh lekarnah. Vprašajte za Severov Antiseptol in ne vzemite nadomestitev. Ako ga ne morete dobiti, naročite ga od nas. W. F. Sever Co., Cedar Rapids, Iowa. — Adv.

Nova Iliria

Slovenska naselbina pri MERRILL, WIS.

Vsem onim, ki se zanimajo za farme in ki so nam že pisali, naznajo, da smo otvorili novo poslopje s pisarno na postaji v Merrill, kjer se lahko vsak zgleda, ki si ogleduje zemljo v teh krajih. Kupujte zemljo samo pri večjih industrijskih mestih; tam je bodočnost. Nova naselbina "New Iliria" leži do pet milj od mesta Merrill s blizu 15,000 prebivalci, veliko cvetočo industrijo, ki se po celem dolini nenavadno hitro razvija. Glavna reka države "Wisconsin river" teče mimo mesta in skoz naselbino. Gradite se dve novi železniški progi in več cest v tem času. Eno miljo od naselbine so dve leti stari naseljenci, ki so letos zgradili novo sirarno. Svet je najrodovitnejši v državi; nič peska nič kamenja; zemlja valovita brez vsacega močvirja, s dobrim trdim lesom, ki se lahko proda. Cena samo še za maj in junij \$16. Plačilni pogoji lahki in po dogovoru. Kedor ne najde vsega natanko ko je opisano se mu povrne vožnja. Nobenih knjig in podob. Ne hodite daleč od industrijskih mest v gozde, glejte, da bo Vaša zemlja hitro rasla v ceni, kar je mogoče le pri velikih industrijskih mestih s veliko bodočnostjo. Pišite po pojasni

Iliria Colonization Co.

SHEBOYGAN, WIS.

Buchanan-Daley Co.

Desplaines and Allen Sts.

JOLIET, ILLINOIS

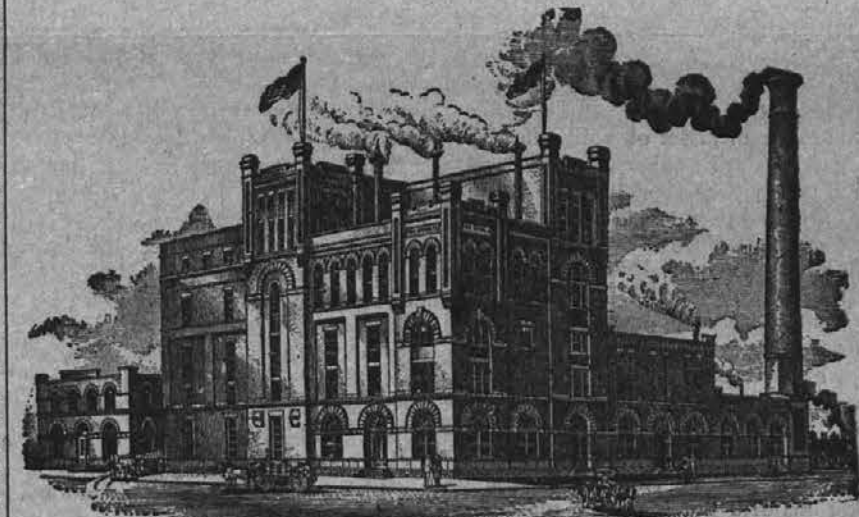
Les za Stavbe in Premog

Največja zaloga v mestu

PREDNO NAROČITE DOBITE NAŠO CENO

TELEFONI 597

Square Deal Vsakemu

Fred Lehning-Brewing Co.

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. Both Tel ephones 26. JOLIET, ILLINOIS.

Najhitreje in najceneje pošiljo

DENARJE V STARO DOMOVINO

Denarne nakaznice izplačuje c. k. poštna hranilnica na Dunaju

FRANK SAKSER
82 Cortland St.
New York.

PODRUŽNICA:

6104 St. Clair Ave., N. E. Cleveland, Ohio.

Junaštvo in zvestoba.

Zgodovinska povest iz časov Francoske revolucije.

(Spomini častnika Švicarske garde Ludvika XVI.)

Nemško spisal Jos. Spillmann S. J.

Poslovenil ***

(Dalje.)

Precej zadovoljen s kupčijo sem se torej vračal v Courbevoie. Ko sem šel mimo Tuileries, sem videl, da so naši ljudje na straži. Poročnik Glutz iz Solothurna mi je povedal, ko sem šel mimo njegovega mesta, da bomo mi posiljal skupno z narodno stražo imeli službo v gradu. Sodruga je baže zelo predznan; nekatere osebe da so splezale celo do oken pritličja in ostrušile madama Elizabeto, kraljevo sestro. Potem me je še vprašal, kje je stotnik Reding? Zdi se, je rekel, da je danes rano brez dopusta odjezdil, kdo ve kam. Major Bachmann se je baže malo povojno izrazil o tem. Jaz sem smeje rekel, da ga ta zločin pač ne spravi pred vojni sod; kar vem, je odjezdil radi zelo nujnih poslov. S temi besedami sem odšel proti Courbevoie.

V Boulognski Šumi, skozi katero me je vodila pot, je bilo tisti dan tako čarobno, da sem sedel na klopi blizu velikega slapu ter mirno premislil dogodke daveja. Potegnil sem listnico ter začel računati: 190 louisov za voz, odstevši mojo opravnino — 360 louisov za konje, deset louisov za Baruha, k temu gotovo še 30 do 40 louisov za opravilo; nadalje moram najeti kočijaža, plačati hlevnarino in krmo; konec, da moja gotovina in menica za vse to ne zadostujeta. Toda, saj se Reding pojutrišnjem vrne ter mi lahko večjo izda. Kaj pa če bi, slučajno zadržan, ne prišel? Dan potem sem moral plačati, ker nisem hotel izgubiti 80 louisov zadatja. Pa saj gotovo pride! Sicer bi mi ta Baruh Frankfurter gotovo posodil 100 ali 200 louisov.

In zdaj mi je mahoma prišla misel, da bi bila zame še veliko večja čast, ako bi sam otel kraljico! Sicer bo gotovo več ko polovica slave padla na bolj znano ime mojega prijatelja, in mene samega bodo kvečjemu imenovali kot pomočnika ali celo nič. Mislim sicer, da sem se pošteno boril zoper take nevoščljive misli ter sem prijatelju privoščil njegov delež slave. Vendar me je ta misel zalezovala, in skoro sem na tistem želez, da bi Redinga kak zadržek ustavil. Za ta slučaj sem sklenil, brez odlašanja na lastno pest delati. Potem sem zidal gradove v oblake in mislil: "Kako se bodo čudili Zurlauben, veliki sodnik, in moja ljuba mamica in vErenka, kadar bodo slišali: 'Poročnik Muos je kraljico in dofenaa otel čez Ren!'"

Tako sem prišel ob solnčnem zahodu, poln zlatih sanj v Courbevoie. Major me ni posebno milostno sprejel. Reding in jaz se zadnji čas bolj in bolj odtežava službi, je rekel. Sluti, da tiči za tem kakšno ljubkovanje, kakor navadno pri mladih častnikih. Najpreudarim pred Bogom in vestjo, če ni docela podlo početje, mlademu dekletu brez resnih namenov glavo mešati, da niti ne govori o šesti božji zapovedi. Slišal da je nekaj namigavati o neki Ivanki. Saj te mi vendar boter nikoli ne dovoli poročiti. To je da kot majorju mu stvar nič mari ni; a kot očetovski prijatelju me je hotel posvariti. Te marsikateri mladi častnik je po tej poti šel po zlu. Sicer pa bo poskrbel, da v prihodnje ne bom imel toliko prostega časa za take igrice. Za jutri imam povelje iti na stražo v Tuileries.

S temi besedami mi je major obrnil svoj široki hrbet in me prepustil moji nevolji. Naposled pa sem se zasmejal ter rekel pri sebi: "Na, čudil se boš še 'ljubkovanju z Ivanko', kadar enkrat — na, saj boš videl in slišal!"

V svoji sobi sem našel Verenino pismo s pravcato karajočo pridigo za voljo tega, ker sem spremenil politično mišljenje. Bral sem ga z zavestjo, da imam že v roci odpustanje za svoj prebeg. Saj sem bil gotov, ako se posreči najino veliko početje, da mi vse odpustita veliki sodnik in posebno njegova hčerka.

"Dobri otrok! Le potrpi in čakaj prihodnje vesti o meni, in tvoje srce se razširi od pravičnega ponosa na tvoje Damiana! — Da le pojde po sreči." To sem rekel in smehljaje položil Verenino pridigo k drugim njenim pismom.

XXI.

Menica.

Naslednji dan torej sem moral biti na straži ob velikem železnem omrežju, ki s Trga za Karroussel (b. Karuselj) vodi v veliki osrednji Tuilerieski dvor. Ta se prostira pred "pavilonom z uro", srednjim delom kraljeve palače, koder je glavni dohod z mestne strani. Imel sem torej dovolj posla. Zakaj vsak hip sem moral kot častnik straže odločati, kdo sme iti skozi, kdo ne. Ko sem naposled mislil, da bom zamenjan, me je eden tovarišev prosil, naj še zanj prevzamem par u službe. Tako sem se vrnil šele zvečer drugi dan po Redingovem odhodu v Courbevoie. Nestrpno sem zdaj vsak trenutek pričakoval njegovega povratka. A znočilo se je, in on ni prišel. Čakal sem do polnoči — zaman. Ko je ura bila dvanaesti, sem šel še enkrat po stopnicah navzdol in prašal stražo na vratih vojašnice, če

se stotnik Reding ni še vrnil. Nihče ga ni videl.

Čuden nemir se me je polastil. "Jutri," sem si dejal, "ali danes pravzaprav (saj polnoč je proč) moram plačati, a menica za 500 louisov ne zadostuje! In ako ne plačam, bosta trgovec z vozovi in konjar z veseljem vtiaknila moj visoki zadatek v žep in kupčijo razveljavila." Zakaj cene so bile v resnici že nečuvno zrastle. Plemstvo je te dni neverjetno podvzvalo z izseljevanjem. Okoli 60 tisoč, kakor sem pozneje slišal, jih je pobegnulo le v Švico. Tedaj plačati sem moral na vsak način; in sicer danes!

A kako? Da bi velikega sodnika prosil za posojilo 200 louisov, je bilo izključeno. Tudi ko bi bila v dobrih odnosih, bi mi tolike svote nikoli ne posodil, ne da bi vedel, čemu. Major me je bil rano pred kratkim še ujezil s svojo pridigo. Ne, tema dvema ne privoščim, da bi tudi le z enim beraskim louisom pospešila krasni načrt! Kateri od mojih tovarišev med častniki? Kar sem jih poznal od Luzernce v Solothurnce, ki so bili bolj dobrodrušni, bi mi težko da kdo mogel pomoči. Plemiški gospodje iz Berna in Freiburga so mi bili pa vedno tuji. Ne ostaje drugega, moram tega Baruha Frankfurterja prositi pojčija. A storil sem to od sile nerad; ta človek je imel nekaj v lokavem pogledu, kar me je plašilo.

Mej tem razmišljanjem sem nehote položil Redingovo menico pred se na mizo ter nevoljno gledal na 500 louisodrojev, ki niso zadostili. Ko bi bil Reding vedel, kako bodo cene rastle, bi bil zapisal 1000 ali vsaj 800!

Tu mi je hipoma šinila v glavo misel: kaj, ko bi to Sico v 8ico spremenil? Saj to je bilo tem lože, ker Reding v naglici števila ni bil z besedami pripisal. Brez odlašanja sem tudi že prijel za pero, da misel izvršim. Prišel mi je sicer pomislek, da je to vendar nekakšna ponaredba; a rekel sem si: "Saj delaš čisto v Redingovem smislu. Njegova menica ima biti po njegovem namenu nekaka "banko-menica", in gotovo mi docela pritrđi, da sem moral tako ravnati. Saj od tega tudi nima najmanjše izgube, nasprotno pa bi morala temu Baruhu Frankfurterju plačati ogromne obresti."

Ta misel me je popolnoma potolažila. Pomočil sem pero v tinto in s krepko potezo je iz 500 nastalo 800 louisov. Potem sem mirno legel na sofo in spal do jutra.

Moj prvi pogled zjutraj, ko sem se prebudil, je zadel menico. Tudi vajeno oko ni moglo spoznati, da je bila številka prepisana. Vendar pa že nisem bil tako miren kakor tisti hip po noči, ko me je bila nenadno navdala misel, izvršiti spremembo. Vzdihnil sem in vtaknil pisanje v listnico, meče: "Saj že pride Reding o pravem času, da mi te stvari ne bo treba izročati bankirju."

A Reding ni prišel.

Oblekel sem svojo črno civilno sukno; zakaj pri Arignacu in Barignacu sem moral kot oskrbnik voz plačati. Ob eni uri sem naročil Baruhu Frankfurterju priti v nemško menjalnico v Rue Cassette (b. Ri Kaset), da mu tam plačam konje za botra Levija, kateremu je bil trgovski drug. Najkasneje ob 11 sem torej moral oditi iz Courbevoie. Položil sem žepno uro pred se in čakal Redinga do zadnje minute; a ga ni bilo, in naposled sem moral odrinuti v Pariz.

Na cerkvi Saint-Sulpice je ravno bila ura eno, ko sem zavil v Rue Cassette, in resnično, tam je tudi že stal moj Baruh Frankfurter ter me čakal. Skupaj sva stopila v menjalnico, in stal je tesno za menoj, ko sem pri mizi izročil menico.

"800 louisov na račun pl. Redinga," sem rekel.

Uslužbenec me je ostro pogledal, in čutil sem, kako postajam zbehan. Ali ste vi ta gospod Damian Muos, na katerega se menica glasi?" je vprašal.

Pritrdil sem. "Ali imate kaj pri sebi, s čemer se lahko izkažete? Časi so tako nevarni, da neznancu take svote ne moremo izplačati."

Moja častniška karta je bila ostala v uniformi. Zbal sem se, da je mož opazil spremembo števila; da torej zato hoče odloga do jutri, da bo to preiskoval. Rekel sem, da rabim denarja nemudoma in torej prosim, da mi veruje, da sem gospod, ki ga menica imenuje. Obžaloval je, da običaj hiše ne dovoljuje izplačila; s temi besedami mi je vrnil menico.

Baruh Frankfurter se je zdela, da je tega pričakoval. A mugal se je zadovoljno. "Dajte mi papirček le za dvajsetinko enega trenutka!" je rekel. Dal sem mu. Žid je stopil z njim k oknu ter ga natanko preiskoval. Naposled je rekel: "Sramota je, velika sramota za tako veliko menjalnico, da se brani posoditi denar na menico, ki je v najlepšem redu. Pustite papirček meni, preljubi gospod poročnik; jaz ga prevzamem kot plačilo za krasno četverko svojega botra Levija."

"A ta stane le 360 louisov, in ostane nek rabim za druga plačila, ki jih mo-

ram tudi še danes izpolniti," sem odgovoril.

"E seveda, ostanka vam ne utržem. 360 louisov za botra Levija, 10 louisov opravnine, en odstotek agio (b. adžio) (nadavek, kadar se da zlat denar za papirnat) za menico, ki jo sprejemem — najnižji agio, kar mogoče: znaša skupaj 378 louisov, ostane 422 louisov. Bog praviči, kako vam jih bom mogel v gotovini plačati — tako veliko svoto!"

No, vendar je mogel, in jaz sem hitel v Riško Ulico, kjer sem plačal voz. Tam sem tudi kupil opremo za konje, in zdaj je bilo vse v redu. Ko sem še najel kočijaža, ki mi ga je Frankfurter priporočil, ter mu velel, zaenkrat peljati voz in konje v Neuilly (b. Neji) — prav blizu Courbevoie — sem se vrnil v vojašnico.

Reding še ni bil prišel. Da bi pregnal strah, ki me je zdaj v prsih tiščal, sem šel čez Seino v Neuilly, da preizkusim konje in voz. Prvo jezo sem imel s kočijažem, ki ga je bil Žid priporočil; napil se je bil na moj račun in zdaj je ležal, pijan ko čep, na slami poleg konj. Velel sem torej hlapcu, da napreže moje vrance. Takoj mi je padla v oči velika razlika med ognjiviti konji na trgu in temi kljusesti, ki so se počasi drsajočega koraka in k tlom povešene glave dali peljati pred voz. No, mislil sem od kraja, da jih je Žid pustil zadnje dni brez hrane, zato sem jim velel dati nekoliko ovsu. Res so ne koliko poživali, in konj pod sedlom je celo enkrat zaragetal.

Obrnil sem voz proti Clichy-ju (b. Kliši-ju) in počasi vozil. Ko sem imel odprto cesto pred sabo, sem poskusil ostrejši tek in počil z bičem nad glavami konj. Res so četrt ure še dobro tekli. Tedaj pa se je konj na vojo začel spotikati, in konj kraj vojke šepati na zadnjo levo nogo. Ali je bila to ponosna četverka, ki so jo pred tremi dnevi na trgu vsi občudovali? Začel mi je vstajati sum, ravno ko sta me srečala Gibelin in Liebegg, ki sta bila rano skupaj pojezdila v Saint-Denis.

"Halo!" je vzkliknil Gibelin. "Muos s četverko! In, častna beseda! res kavalirsko se drži na sedalu!"

"Ko bi le kljusesta bila nekoliko bolj kavalirska," se je smejal poročnik von Liebegg. "A kaj nameravate, gospod tovariš? Mar hočete res v tem kasnu — ki je sicer prav gospodski, tristo-medvedov, — odpeljati lepo Ivanko? Na, svoj živ dan bi si ne bil mislil, da ste sposobni za tako zanimivo pustolino!"

Jaz sam sem bil poskrbel za to, da je prišla med tovariše govoricca o ljubčeni z mlado mlekario v Trianonu. Zato sem se le namuzal k zadnji Liebeggovji opombi ter rekel, da je namen mojega voza zaenkrat še skrivnost. "Kar pa pravite o mojih vrancih, gospod von Liebegg, se mi čudno zdi, ali pravzaprav me potrjuje v sumu, ki se mi je pravkar zbudil. Jaz sem namreč te konje vsekakor kavalirsko plačal, 90 louisov za vsakega, in bojim se, da mi je navihane od konjarja poslal čisto druge živali, nego sem jih kupil."

"Po 90 louisov za ta kljusesta?" je vzkliknil Liebegg in skočil s konja. "Moramo si jih vendar nekoliko bliže ogledati!" Gibelin mu je sledil, in tudi jaz sem naglo stopil s sedla.

Pri konju na vojo smo začeli preiskavo. Ogledali smo zobe, in Gibelin je rekel: "Starost se ne da določiti!" Jaz pa sem bil gotov, da konj na vojo na trgu ni imel čez osem let. Konj kraj vojke je imel bramorja; konj pod sedlom se je zdel nadasiljiv, in konj kraj ruda je šepal. "Na, gospod tovariš, tu ste pa gorostasno opeharjeni! Sama stara fiakerska kljusesta! Vsa četverka ni vredna 90 louisov!" je slovel končni podatek preiskave. In moral sem pritrditi. Lahko si je misliti, kakšen srd me je pograbil!

Posvetovali smo se skupno, kaj je storiti. Vprašala sta me, če sem imel pri kupčiji. "Da, nekega trgovčevega botra, Baruha Frankfurterja, ki se je ponašal, da je znan s stotnikom Redingom."

Oba sta se naglas zasmejala. "Frankfurter! Eden najhujših judovskih oderuhov in pijavk, ki je lansko leto Redinga opeharil z belcem za ježo. Ta bo Leviju roko držal in noben način ne bo pričel zoper njega! A takoj greva z vami k Židoma in bomo videli, kaj bi mogli s skupno grožnjo izvit iz njiju."

Vrnili smo se torej skupaj v Neuilly, da bi najprej, če mogoče, kočijaža zaslišali. Gibelin mu je util poškodno mrzle vode na glavo in to ga je toliko spravilo k pameti, da nam je vedel povedati za Levijevo štalno in Frankfurterjevo stanovanje. Vzel sem ga k sebi na sedalo, oba častnika sta sedla v voz, in tako smo se peljali, kar smo mogli naglo z nadložnimi kljusesti, nazaj v Pariz.

"Najprej k Frankfurterju," je del Gibelin; "ko njega omečimo, pa z njim k botru Leviju!"

Oderuški Žid je stanoval v neki hiši med Ulico Penezarnice in Chatelet-om (b. Sate-tom). V to bliščice tesnih in umazanih ulic ni mogel niti najlažji voz prodrati, nikar pa četveroprežna kočija. Morali smo jo torej pustiti v bližini Novega Mosta. Nekega mestnega stražnika smo prosili, da za napitino malo pazi na voz; zakaj kočijažo nismo preveč zaupali, da ne bi Židoma roke držal. Nato smo tvegali v mrežo tesnih ulic tega mestnega dela.

Kakšne luknje in brlogi! Čela visokih in poševnih hiš so se malone stikala in nikoli niso puščala solnčnemu

zarku do tal teh zagatnih ulic. Črna, vlačna, smrdčasta nesnaga se je prijemala naših čevljev, in zelenkast glen se je cedil po zidovih. Poročnik von Liebegg si je tiščal parfimiran žepni robec pred nos in usta, in Gibelin se mu je zato smejal. Naposled smo s povpraševanjem našli Ulico Gnilobe in stali pred oderuhovim bllogom.

(Dalje prih.)

ZA KRATEK ČAS.

Dober sklep.

Prvi visokošolec: "Ti, Ivo, to ti pa povem, napil se od sedaj naprej ne bom nikdar več."

Drugi: "Zakaj pa ne?"

Prvi: "Pomisli, zadnjič sem v svoji pijanosti poplačal vse dolgove."

Pred poroto.

Zagovornik: "Kazen za mojega varovanja je previsoka. Ker je slab in bolehen, bo morebiti komaj par let živel, pa ga hočete obsoditi za celo življenje!"

Iz šole.

Učiteljica je nekega lenega dečka kaznovala. Mati njena pride k učiteljici in zavpije nevoljna:

"Mojega otroka ne bote več kaznovali. Vi imate svojo plačo in vam je potlej vseeno, če imate v šoli enega osla več ali pa manj."

Suehorobarjev vzdihljaj:

"Pretetu so slabi časi! Oben člouk nejma gnarja; če ga pa gdu ima, pa jegov naj!"

Gosta megl.

Mornar pripoveduje: "Že marsikater megl sem doživel, ampak take pa še ne, kakor lansko jesen, ko smo se vozili proti Avstraliji. Včasih je bila že tako gosta in debela, da smo se kar s hrbotom nanjo naslanjali. Nekoč so nam pa štirje moržje v morje padli, ker nismo zapazili, da se je bila meglja za našim hrbotom pretrgala."

V šoli.

"Zadnjič sem vam razlagal pijavko. Med katere živali prištevamo pijavko?"

Tone: "Med sesalke."

Obsojena sufragetka.

Leeds, Angleško, 8. maja. — Lillian Lenton, ena bojevityh sufragetk, je bila danes v policijskem sodišču spoznana za krivo, da je meseca junija lani zažgala Westfield House, in obsojena na obo leto v kaznilnico.

Gospica Lenton je bila nedavno izpuščena iz kaznilnice, ker je vsled stradalnega štrajka telesno opešala.

JOHN STEFANICH
N. W. Phone 348
Slovenska Gostilna::

vino domače in importirano, fino žganje in disee smodke.
915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Slovenec in Hrvat se priporoča.

Nova slovenska nasebina

V WISCONSINU, PRVI POLJEDELSKI DRŽAVI AMERIŠKE UNIJE.

Med vsemi državami prostrane republike zavzema Wisconsin najodličnejše mesto, kar se tiče poljedelstva, živinoreje in sadjereje. V nobeni drugi državi ne živi farmar v tako ugodnih razmerah, kot ravno v tej napredni državi, katera tudi v marsičem drugem nadkriljuje ostale svoje sestre. Wisconsin je država, katera po svojem zdravem podnebjju, po svojih čistih, hladnih vodah, po svojih krasnih jezerih, po svojih bogatih loviščih itd., najbolj prija našim ljudem. Zato pa je tudi v državi Wisconsin toliko slovenskih farmarskih nasebin, kot v nobeni drugi državi Unije. Ljudje se trumoma nasebujajo na farme, ker vedo, da je le NA FARMAH njih bodočnost in ker jih razutega k temu takorekoč silijo že skoro neznosne delavske razmere po mestih (splošna draginja, vedna nevarnost brezposelnosti, slabe plače, naporno in nezdruvo delo po smrdljivih tovarnah itd.)

Kar je bilo DOBRE farmarske zemlje, dostopne doslej Slovincem, se je vsled kričeče judovske reklame od strani raznih slovenskih zemljiških agentov večinoma že vsa razprodala, tako da je sedaj to, kar še ponujajo zemlja je bolj dvomljive kakovosti in manjše vrednosti.

Wisconsin pa je obsežna dežela in še daleč ne tako obljubena in nasebena, kakor bi po svojih naravnih prednostih pred drugimi državami lahko bila. V Wisconsinu se še dobi DOBRA ZEMLJA; vendar Slovincem doslej ni bila na ponudbo, pač pa drugim Slovanom, v prvi vrsti podjetnim Čehom, ki so priznani najboljši poljedelci med vsemi Slovani. Kjer se naseli razboriti Čeh, je to že samoočeni zadosten dokaz, da zemlja tam NI SLABA! —

Podpisani nasebinski družbi se je po dolgem prizadevanju posrečilo, da je dobila edino zastopništvo v svrhu razprodaje te izvrstne farmarske zemlje med Slovence.

Ne bomo hvalili naše zemlje, kakor hvalijo svojo na vse pretege razni slovenski spekulanti agenti; — kajti stojimo na stališču, da vsaka dobra stvar sama hvali, — pač pa Vam priporočamo le, da nam pišete še danes po natančen slovenski bogato ilustrovani popis zemlje z dotičnim zemljevidom, ki ga na zahtevo pošljemo vsakemu brezplačno. V tem popisu najdete vse, kar želite zvedeti o zemlji, ki jo hočete kupiti.

Pišite nam še danes in mi Vam drage volje damo vsa potrebna pojasnila o tej novi slovenski nasebini.

Slovenska Nasebinska Družba

198 FIRST AVENUE,

MILWAUKEE :: WISCONSIN.

Chicago Phone 2524.

John R. Herath
40-41 Young Bldg., Jefferson Street
JOLIET, ILL.

PRODAJA ZEMLJIŠČA
ZAVARUJE PROTI POŽARU
POSOJUJE DENAR

Slovenec in Hrvat se priporoča.

MALI OGLASI.

Kdor kaj išče za vsakokratno priobčenje po 25c.

Za zahvale, naznanila in drugo po 2 centa od vsake besede

V NAJEM HLEV, PROSTOREN za tri konje ali pa avtomobil. Več pove: Jos. Težak, 115 N. Broadway, Joliet, Ill. 4614

ZA PISMENI PAPIR, KUVERTE, NAKAZNICE, BOLNIŠKE LISTE IN PRAVILA

v slovenskem in angleškem jeziku, ter vse vrste tiskovine, oglase in knjige pišite na največjo slovensko unijsko tiskarno v Ameriki:

Amerikanski Slovenec
JOLIET, :: ILLINOIS.
DELO JAMČIMO.

POZOR, ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v naši mesnici in groceryji na vogalu Broadway and Granite Streets.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113.

Chi. tel. 3399. N. W. tel. 1257.

Louis Wise

200 Jackson St. JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.

Sobe v najem in Lunch Room.

Chi. Phone: Office 658, Res. 3704

Uradne ure:
9—12 a. m. 1—5 and 7—8 p. m.
Ob nedeljah od 10. do 12.

Dr. S. Gasparovich

Dentist :: Zobozdravnik

Joliet National Bank Building
4th Floor, Room 405.

JOLIET, :: ILLINOIS.

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405.

S. Bluff St., Joliet, Ill.